

ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

16. ledna 2007*

Ve věci T-53/05,

Calavo Growers, Inc., se sídlem v Santa Ana (Spojené státy), zastoupená E. Armijo Chávarrim a A. Castán Pérez-Gómezem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému J. García Murillo, jako zmocněnkyní,

žalovanému,

příčemž další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Soudem, je

Luis Calvo Sanz, SA, se sídlem v Carballo (Španělsko), zastoupená J. Rivas Zurdem a E. López Leivou, advokáty,

* Jednací jazyk: španělština.

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 8. listopadu 2004 (věc R 159/2004-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi Calvo Growers, Inc. a Luis Calvo Sanz, SA,

**SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),**

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a I. Pelikánová, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 8. března 2001 požádal Luis Calvo Sanz SA Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) o zápis níže vyobrazené obrazové ochranné známky jako ochranné známky Společenství:

- 2 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do tříd 29, 30 a 31 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají pro každou z těchto tříd následujícímu popisu:
- třída 29: „Maso, ryby, drůbež a zvěřina; masové výtažky; konzervované, sušené a zavařené ovoce a zelenina; želé, džemy, kompoty; vejce, mléko a mléčné výrobky; jedlé oleje a tuky“;

 - třída 30: „Káva, čaj, kakao, cukr, rýže, tapioka, ságo, kávové náhražky; mouka a přípravky z obilnin; chléb, jemné pečivo a cukrovinky, zmrzlina; med, melasový sirup; droždí, prášek do pečiva; sůl, hořčice; ocet, nálevy (s výjimkou dresinků); koření; led pro osvěžení“;

 - třída 31: „Zemědělské, zahradnické a lesnické výrobky a zrní neuvedené v jiných třídách; živá zvířata; čerstvé ovoce a zelenina; semena, živé rostliny a květiny; krmivo pro zvířata; slad“.
- 3 Dne 24. září 2001 byla přihláška k zápisu zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 84/2001.
- 4 Dne 21. prosince 2001 podala Calavo Growers Inc. proti přihlášce ochranné známky Společenství námitky. Sdělení o námitce obsahovalo dvě části. První část, vyhotovená ve španělštině a nazvaná „Escrito de Oposición“ (dále jen „Formulář“), měla formu formuláře přijímajícího číslování a rubriky oficiálního formuláře OHIM

a obsahovala v rubrice „Jazyk námitek“ údaj „ES“ a v rubrice „Důvody námitek“ údaj „94 námítky jsou založeny na starší ochranné známce a nebezpečí záměny“. Druhá část, vyhotovená v angličtině a nazvaná „Notice of Opposition“ (dále jen „Odůvodnění“), se skládala ze tří stran textu uvádějícího, s úvodní poznámkou „99 Explanations of grounds“, důvody námitek.

- 5 Námítky byly založeny na zápisu slovní ochranné známky Společenství č. 102 822 CALAVO, přihlášené dne 1. dubna 1996 a zapsané dne 26. srpna 1998 pro výrobky náležející do tříd 29 a 31 ve smyslu Niceské dohody, odpovídající pro každou z těchto tříd následujícímu popisu:

— třída 29: „Maso, ryby, drůbež a zvěřina; masové výtažky; konzervované, sušené a zavařené ovoce a zelenina; želé, džemy, kompoty; vejce, mléko a mléčné výrobky; jedlé oleje a tuky; zpracované a zmrazené avokádo a guacamole; sušená papaya a mango“;

— třída 31: „Zemědělské, zahradnické a lesnické výrobky a zrní neuvedené v jiných třídách; živá zvířata; čerstvé ovoce a zelenina; semena, živé rostliny a květiny; krmivo pro zvířata; slad; čerstvé avokádo, papaya a mango“.

- 6 Námítky byly založeny na všech výrobcích, na které se vztahuje starší ochranná známka, a směřovaly proti všem výrobkům uvedeným v přihlášce ochranné známky.

- 7 Rozhodnutím ze dne 18. prosince 2003 námitkové oddělení OHIM částečně vyhovělo námitkám, když došlo k závěru, že u některých výrobků existuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími označeními. Toto rozhodnutí uvádělo, že nelze zohlednit odůvodnění předložené osobou, která podala námitky (žalobkyně před Soudem) ve Formuláři, jelikož tento dokument byl předložen v jiném než jednacím jazyce a jeho překlad do jednacích jazyka nebyl poskytnut ve lhůtě stanovené za tímto účelem OHIM.
- 8 Vedlejší účastnice podala dne 18. února 2004 odvolání proti tomuto rozhodnutí. Dne 8. listopadu 2004 první odvolací senát OHIM vyhověl tomuto odvolání a zrušil rozhodnutí námitkového oddělení. Svým rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“), které bylo oznámeno žalobkyni dne 12. listopadu 2004, zamítl odvolací senát námitky a uložil účastnici podávající námitky náhradu nákladů přihlašovatelky (vedlejší účastnice před Soudem) vynaložených v rámci námitkového a odvolacího řízení.
- 9 Odvolací senát měl v napadeném rozhodnutí za to, že námitkové oddělení nebylo příslušné pro průzkum námitek z moci úřední, a že tedy nemohlo námitkám částečně vyhovět. Sdělení o námitce bylo stíženo vadou, protože se omezovalo na to, že jako důvod námitek uvádělo „nebezpečí záměny“, aniž by poskytlo dodatečnou argumentaci v jednacím jazyce.
- 10 Odvolací senát se domníval, že námitkové oddělení porušilo „dispozitivní zásadu“, podle které vymezují předmět sporu účastníci řízení, jakož i zásadu „rovnosti zbraní“, kterými se řídí námitkové řízení a které jsou zakotveny v čl. 74 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), podle kterého OHIM nemůže přistoupit ke zkoumání skutečností z moci úřední, neboť zkoumání se omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky.

- 11 Odvolací senát má za to, že přísluší osobě, která podává námitky, aby předložila a prokázala důvody, na kterých jsou námitky založeny, a že abstraktní údaj o „nebezpečí záměny“ nepostačuje. Podle jeho názoru je v projednávané věci namíste uplatnit a prokázat určující faktory nebezpečí záměny. Pokud osoba, která podává námitky, nesplní tento požadavek, OHIM nemůže v žádném případě zhojit tento procesní nedostatek, neboť není příslušný k provedení průzkumu z moci úřední, musí být nestranný a nemůže jednat zároveň jako soudce i účastník řízení. V závěru napadeného rozhodnutí se konstatuje, že je namíste uplatnit sankci, která plyne z nedodržení této procesní náležitosti, a sice zamítnout námitky jako neopodstatněné.

Řízení před Soudem a návrhová žádání účastníků řízení

- 12 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 24. ledna 2005 podala žalobkyně tuto žalobu.
- 13 Vedlejší účastnice a OHIM předložily svá vyjádření k žalobě dne 20. června a 25. července 2005.
- 14 Dopisy došlými kanceláři Soudu ve dnech 4. a 5. srpna 2005 požádaly žalobkyně a vedlejší účastnice o možnost předložit repliku. Dne 17. srpna 2005 předseda druhého senátu rozhodl, že není třeba přistoupit ke druhé úplné výměně vyjádření na základě čl. 135 odst. 2 jednacího řádu Soudu. Rozhodl nicméně povolit vedlejší účastnici předložení vyjádření, aby jí umožnil zaujmout stanovisko k vyjádření OHIM k žalobě, ve kterém se OHIM připojil k argumentům uvedeným žalobkyní. Vedlejší účastnice předložila své doplňující vyjádření kanceláři Soudu dne 10. října 2005.

15 Dopisem došlým kanceláři Soudu dne 27. října 2005 žalobkyně zopakovala svou žádost ze dne 4. srpna 2005, přičemž upřesnila, že si rovněž přeje odpovědět na tvrzení, jejichž uvedení bylo povoleno vedlejší účastníci v jejím doplňujícím vyjádření. Rozhodnutím ze dne 22. listopadu 2005 předseda druhého senátu tuto žádost zamítl.

16 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud (druhý senát) zahájit ústní část řízení, aniž by předem provedl dokazování.

17 Řeči a odpovědi účastníků řízení na otázky Soudu byly vyslechnuty na jednání dne 11. července 2006. OHIM nadto oproti písemné části řízení doplnil návrhová žádání týkající se nákladů řízení.

18 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

19 OHIM navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— vrátil věc odvolacímu senátu k rozhodnutí o otázce existence nebezpečí záměny mezi kolidujícími označeními;

— rozhodl, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

20 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu v plném rozsahu a potvrdil napadené rozhodnutí;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů, které vznikly vedlejší účastnici v tomto řízení.

Právní otázky

21 Na podporu svých tvrzení uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 42 odst. 3 a čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94, ve spojení s pravidlem 20 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189).

K přípustnosti návrhových žádání OHIM

Argumenty účastníků řízení

- 22 OHIM má za to, že návrhová žádání žalobkyně jsou opodstatněná, neboť napadené rozhodnutí není v souladu s praxí tohoto úřadu v oblasti přípustnosti a odůvodnění námitek.
- 23 Vedlejší účastnice nesouhlasí s možností OHIM připojit se k žalobě podané žalobkyní. Podle jejího názoru je takový postup v rozporu a neslučitelný se zásadami ochrany práv a právní jistoty. OHIM totiž požaduje zrušení rozhodnutí, které sám přijal. Pro takovou změnu stanoviska OHIM by bylo nezbytné vyslechnout odvolací senát, ledaže by došlo ke změně právních předpisů nebo by vyšly najevo nové údaje, které by mohly odůvodnit takovou radikální změnu. V projednávaném případě však tomu tak není.
- 24 Podle názoru vedlejší účastnice se judikatura Soudu, které se dovolává OHIM k odůvodnění jeho chování, netýká takových případů, jako je projednávaná věc.
- 25 Vedlejší účastnice navíc tvrdí, že musí mít možnost spolehnout se na ochranu poskytnutou čl. 130 odst. 1 a čl. 133 odst. 2 jednacího řádu, podle kterých směřují žaloby proti OHIM jako žalovanému, a pouze vedlejší účastníci se mohou v souladu s čl. 134 odst. 2 jednacího řádu připojit k návrhovým žádáním hlavního účastníka nebo uvedená návrhová žádání podpořit. V projednávané věci je však ona sama jedinou osobou, která skutečně obhajuje napadené rozhodnutí, a OHIM tedy zasáhl do jejího procesního postavení.

Závěry Soudu

- 26 Soud rozhodl ohledně řízení týkajícího se rozhodnutí odvolacího senátu, který rozhodl ve věci námitkového řízení tak, že ačkoliv není OHIM aktivně legitimován k podání žaloby proti rozhodnutí odvolacího senátu, nemůže po něm být naopak vyžadováno, aby systematicky hájil každé napadené rozhodnutí odvolacího senátu nebo aby povinně navrhoval, že každá žaloba proti takovému rozhodnutí má být zamítnuta [rozsudky Soudu ze dne 30. června 2004, GE Betz v. OHIM – Atofina Chemicals (BIOMATE), T-107/02, Sb. rozh. s. II-1845, bod 34, a ze dne 25. října 2005, Peek & Cloppenburg v. OHIM (Cloppenburg), T-379/03, Sb. rozh. s. II-4633, bod 22].
- 27 Nic nebrání tomu, aby se OHIM připojil k návrhovému žádání žalobkyně nebo aby řešení ponechal na úvaze Soudu a zároveň předložil všechny argumenty, které považuje za vhodné pro objasnění věci Soudu (výše uvedené rozsudky BIOMATE, bod 36, a Cloppenburg, bod 22). Naproti tomu nemůže navrhopvat zrušení nebo změnu rozhodnutí odvolacího senátu v otázce, která nebyla vznesena v žalobě, nebo předložit důvody, které nebyly v žalobě obsaženy (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 12. října 2004, Vedial v. OHIM, C-106/03 P, Sb. rozh. s. I-9573, bod 34, a výše uvedený rozsudek Cloppenburg, bod 22).
- 28 Krom toho Soud rovněž rozhodl, že se tato judikatura uplatní stejně tak na řízení *inter partes* jako na řízení *ex parte* (výše uvedený rozsudek Cloppenburg, bod 24).
- 29 Z této judikatury vyplývá, že návrhová žádání, kterými se OHIM připojuje k návrhu žalobkyně na zrušení, musí být prohlášena za přípustná, jestliže stejně jako argumenty předložené na jejich podporu nepřesahují rámec návrhového žádání

a žalobních důvodů předložených žalobkyní. V projednávané věci přitom OHIM dodržel uvedený rámec, neboť na podporu svého návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí uplatnil stejné důvody jako žalobkyně.

- 30 Z toho vyplývá, že OHIM v projednávané věci může, aniž by změnil podmínky sporu, navrhnout zrušení napadeného rozhodnutí. Je tedy třeba konstatovat, že návrhová žádání OHIM jsou přípustná.

K rozsahu předmětu sporu

Argumenty účastníků řízení

- 31 Podle vedlejší účastnice není za účelem řešení projednávaného sporu namístě zkoumat přípustnost námitek žalobkyně před OHIM. Podle jejího názoru napadené rozhodnutí neodmítlo námitky jako nepřípustné, nýbrž je zamítlo meritorně, a sice jako neopodstatněné. V rámci projednávané věci se tedy nejedná o přezkum ustanovení, která upravují obsah sdělení o námítce, ale spíše čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94, neboť spor vznikl kvůli nedostatku důkazů a vyjádření na podporu námitek.
- 32 Žalobkyně a OHIM nesouhlasí s argumenty vedlejší účastnice.

Závěry Soudu

- 33 Po přezkumu odůvodnění napadeného rozhodnutí je namístě konstatovat, že navzdory určité nejasnosti z hlediska terminologického odvolací senát zamítl námitky na základě úvah týkajících se přípustnosti.
- 34 Zejména úvahy uvedené v bodě 16 uvedeného rozhodnutí se týkají přípustnosti námitek, i když tento pojem není použit. Odvolací senát totiž tím, že má za to, že otázka týkající se pravomoci námitkového oddělení analyzovat podstatu námitek musí být zodpovězena předtím, než bude přezkoumáno meritum projednávané věci, naznačuje, že tato otázka není otázkou merita věci. Dále v bodě 17 téhož rozhodnutí odvolací senát provádí přezkum přípustnosti námitek, neboť konstatuje podstatný nedostatek, kterým je stížnost Formulář předložený žalobkyní.
- 35 Je pravda, že v tomto ohledu nedochází k závěru, který by jasně prohlašoval námitky za nepřijatelné. Naopak, v bodě 19 *in fine*, jakož i v bodě 21, které obsahují konečný závěr znění napadeného rozhodnutí v jednacím jazyce, odvolací senát dvakrát zmiňuje zamítnutí námitek „jako neopodstatněných“. V případě nesouladu mezi obsahem rozhodnutí odvolacího senátu a pojmy, které odvolací senát použil v jeho odůvodnění, přitom přísluší Soudu, aby vyložil toto rozhodnutí, a odhalil tak jeho skutečný obsah.
- 36 V tomto ohledu je namístě konstatovat, že odvolací senát se na žádném místě nezmiňuje o podstatě námitek – tedy o otázce, zda v projednávané věci existuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími označeními. Je tedy nutno dojít k závěru, že i když formulace týkající se zamítnutí námitek v rámci odůvodnění napadeného

rozhodnutí podle všeho uvádějí opak, námitky žalobkyně nebyly zamítnuty jako neopodstatněné, ale odmítnuty jako nepřijatelné.

37 Není tedy namístě vyhovět výhradě vedlejší účastnice.

K přípustnosti námitek

Argumenty účastníků řízení

38 Žalobkyně tvrdí, že Formulář, který předložila, výslovně uvádí, že námitky jsou založeny na starší ochranné známce a nebezpečí záměny. Tento údaj splňuje minimální požadavek na odůvodnění vyžadovaný čl. 42 odst. 3 nařízení č. 40/94 a pravidlo 18 nařízení č. 2868/95, jelikož jednak může být důvod námitek vyvozen z informací uvedených ve sdělení o námitce, a jednak tyto informace umožňují, jak přihlašovatelce, tak OHIM, porozumět uvedenému důvodu námitek.

39 Pravidlo 20 odst. 3 nařízení č. 2868/95 mimoto jasně stanoví, že neexistence podrobných údajů o skutečnostech a důkazech, které by mohly prokázat opodstatněnost námitek, nepředstavuje důvod nepřijatelnosti těchto námitek.

- 40 OHIM uplatňuje, že ve Formuláři předloženém žalobkyní bylo jasně a jednoznačně v jednacím jazyce, a sice španělštině, uvedeno, že námitky jsou založeny na existenci starší ochranné známky – v projednávané věci jasně identifikovaném zápisu Společenství – a na existenci nebezpečí záměny.
- 41 Článek 42 odst. 3 nařízení č. 40/94 stanoví, že námitky musí být podány písemně a musí být odůvodněny, ale to neznamená, že k tomu, aby byly přípustné, musí obsahovat podrobný popis důvodů, pro které se osoba, která podává námitky, domnívá, že důvod nebo důvody, na kterých jsou založeny její námitky, existují. V tomto ohledu čl. 42 odst. 3 poslední věta uvádí předložení skutečností, důkazů a vyjádření osobou, která podala námitky, jako pouhou možnost, což je potvrzeno ostatními jazykovými zněními nařízení č. 40/94.
- 42 OHIM zdůrazňuje, že tento názor je rovněž v souladu s jeho praxí, pokud jde o otázky přípustnosti námitek, které jsou uvedeny v pokynech týkajících se námitkového řízení.
- 43 Vedlejší účastnice uplatňuje, že i když vždy zpochybňovala námitky pouze z hlediska meritorního, nelze z toho vyvodit její souhlas s přípustností sdělení o námitce vypracovaného natolik nedokonale.
- 44 Krom toho podle vedlejší účastnice žalobkyně ve své žalobě nevyvrátila, že odvolací senát použil nařízení č. 40/94 správně. Žalobkyně nesplnila svou povinnost poskytnout takové důkazy a předložit taková vyjádření, které by mohly námitky odůvodnit, a údajné důkazy a údaje, které mělo k dispozici námitkové oddělení, spočívaly pouze ve stručném a abstraktním zmínění „nebezpečí záměny“ ve Formuláři osobou, která podala námitky.

Závěry Soudu

- 45 Pravidlo 18 nařízení č. 2868/95 ve znění použitelném v rozhodné době vyjmenovává podmínky, za kterých může OHIM odmítnout námitky jako nepřipustné. Tyto podmínky jsou následující: nesplnění podmínek uvedených v článku 42 nebo jiných ustanoveních nařízení č. 40/94 a 2868/95, jakož i nedostatek jasného určení přihlášky ochranné známky, proti které se námitky podávají, nebo starší ochranné známky, na základě které se námitky podávají.
- 46 V projednávané věci je nesporné, že Formulář předložený žalobkyní obsahuje přesné označení napadené přihlášky, jakož i uplatňované starší ochranné známky Společenství. Zbývá tedy přezkoumat soulad námitek s článkem 42 nařízení č. 40/94, jakož i s pravidlem 15 nařízení č. 2868/95.
- 47 Co se týče pravidla 15 nařízení č. 2868/95 ve znění použitelném v rozhodné době, to uvádí prvky, které musí obsahovat sdělení o námitce, rozdělené do čtyř skupin, které se týkají přihlášky, proti které se námitka podává, starší ochranné známky nebo staršího práva, na základě kterého se námitka podává, osoby, která podává námitky, a důvodů, pro které je námitka podána. Pokud jde o poslední bod, který je předmětem projednávané věci, požaduje se pouze „přesné uvedení“ důvodů.
- 48 Článek 42 odst. 3 nařízení č. 40/94 stanoví, že námitky musí být podány písemně a musí být odůvodněny. Podle poslední věty téhož odstavce může ten, kdo podal námitky, ve lhůtě stanovené OHIM předložit na jejich podporu skutečnosti, důkazy a vyjádření.

49 Z toho zaprvé vyplývá, pokud jde o přípustnost námitek, že důvody námitek musí být přesně popsány, a zadruhé, že je namístě rozlišovat mezi pojmem „odůvodnění“ na straně jedné a pojmy „skutečnosti, důkazy a vyjádření“ na straně druhé. Odůvodnění námitek je totiž nezbytnou podmínkou jejich přípustnosti, zatímco předložení skutečností, důkazů a vyjádření je v tomto ohledu pouze fakultativní, jak vyplývá z použití pojmu „může“ [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 13. června 2002, *Chef Revival USA v. OHIM – Massagué Marín (Chef)*, T-232/00, Recueil, s. II-2749, bod 31].

50 Je přitom namístě konstatovat, že údaj „námitky jsou založeny na nebezpečí záměny“, který žalobkyně ve Formuláři uvedla v rubrice „Důvody námitek“, představuje zcela jasný a přesný údaj o relativním důvodu pro zamítnutí uvedeném v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Tento údaj zejména umožňuje jak OHIM, tak přihlašovatelce zjistit, na jakém důvodu byly námitky založeny, a zorganizovat přezkum věci a obranu.

51 Přezkum oficiálního formuláře OHIM, i když obsah tohoto dokumentu nemůže být sám o sobě pro Soud závazný, pouze potvrzuje toto zjištění. Tento dokument totiž obsahuje v rubrice „Důvody námitek“ políčko k zaškrtnutí nesoucí číslo 94, následované údajem „Nebezpečí záměny“. Při vyplňování tohoto oficiálního formuláře tedy postačuje pro udání důvodu námitek zaškrtnout toto políčko. V tomto ohledu je namístě zdůraznit, že použití oficiálního formuláře není nijak závazné. To vyplývá z pravidla 83 odst. 6 nařízení č. 2868/95, které umožňuje užití formulářů stejného obsahu a formátu jako formuláře OHIM, například formulářů vytvořených pomocí elektronického zpracování dat. Z toho vyplývá, že na obsah neoficiálního formuláře nelze mít vyšší požadavky než na oficiální formulář. Výslovná poznámka, kterou žalobkyně učinila ve svém Formuláři, je přitom stejně přesná jako zaškrtnutí odpovídajícího políčka v oficiálním formuláři.

52 Námitky podané žalobkyní prostřednictvím Formuláře tedy byly přípustné.

K otázce, zda námitkové oddělení překročilo svou pravomoc, když neodmítlo námitky jako neopodstatněné z důvodu nepředložení překladu Odůvodnění

Argumenty účastníků řízení

- 53 Žalobkyně uplatňuje, že podle pravidla 20 odst. 3 nařízení č. 2868/95 může námitkové oddělení rozhodnout o námitce na základě dostupných důkazů. V tomto ohledu poznamenává, že i když její vyjádření obsažená v Odůvodnění nebyla námitkovým oddělením přijata, její pozdější vyjádření ze dne 20. prosince 2002, v odpovědi na vyjádření vedlejší účastnice ze dne 21. října 2002, byla přijata a byla součástí spisu v okamžiku, kdy námitkové oddělení přijalo rozhodnutí. Žalobkyně zdůrazňuje, že tento posledně uvedený dokument ve spojení s Formulářem umožňuje upřesnit a jasně stanovit podmínky diskuse a stanoviska obhajovaná účastníky řízení.
- 54 Podle OHIM mělo námitkové oddělení v projednávané věci možnost rozhodnout o námitkách, neboť mu byly známy všechny relevantní prvky pro rozhodnutí, a sice přihláška ochranné známky Společenství a výrobky, proti kterým byly námitky podány, starší právo, na kterém byly založeny námitky (jelikož se jednalo o ochrannou známku Společenství), výrobky, na které se vztahuje ochranná známka, a uplatňovaný důvod, kterým bylo nebezpečí záměny.
- 55 Vedlejší účastnice uplatňuje, že argumentaci prvního odvolacího senátu nelze nic vytknout a že je v souladu s čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94 a s judikaturou Soudu.

56 Podle jejího názoru byl Formulář předložený žalobkyní stížen podstatnou vadou, jelikož se omezoval na to, že jako důvod námitek uváděl „nebezpečí záměny“, bez dalšího doplňujícího vysvětlení. Nicméně námitkové oddělení námítky přezkoumalo a částečně jim vyhovělo. Tímto jednáním porušilo „dispozitivní zásadu“, jakož i zásadu zajišťování důkazů účastníky řízení a zásadu „rovnosti zbraní“, kterými se řídí námitkové řízení, a které jsou zakotveny v čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94. Podle tohoto ustanovení v řízení týkajícím se relativních důvodů zamítnutí OHIM nemůže zkoumat skutečnosti z moci úřední; jeho přezkum se naopak omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky, což představuje vyjádření procesního pravidla *iudex judicare debet secundum allegata et probata partibus*.

57 Vedlejší účastnice uplatňuje, že pouhá abstraktní zmínka o „nebezpečí záměny“ nepostačuje ke splnění povinnosti plynoucí z čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94, který uvaluje na osobu, která podává námítky, břemeno tvrzení a břemeno důkazní týkající se skutečné existence uplatňovaného důvodu námitek. Je nezbytné tvrdit a prokázat, že určující faktory nebezpečí záměny v projednávané věci existují. Jestliže osoba, která podává námítky, nesplní tuto povinnost, OHIM nemůže tento nedostatek napravit; není totiž příslušný provést přezkum z moci úřední, jelikož musí být nestranný a nemůže jednat zároveň jako soudce a jako účastník řízení. Podle vedlejší účastnice je tedy povinen uložit sankci, ke které vede nesplnění této procesní povinnosti, a sice zamítnutí námitek jako neopodstatněných. To je potvrzeno judikaturou Soudu [rozsudky Soudu ze dne 22. října 2003, Éditions Albert René v. OHIM – Trucco (Starix), T-311/01, Recueil, s. II-4625, bod 69, a ze dne 22. června 2004, „Drie Mollen sinds 1818“ v. OHIM – Nabeiro Silveria (Galáxia), T-66/03, Sb. rozh. s. II-1765, bod 43]. Ačkoliv žalobkyně v bodě 51 žaloby tvrdí, že se tato judikatura nemůže uplatnit na námitková řízení, Soud výslovně rozhodl o opaku v bodech 43 a 44 rozsudku Galáxia.

Závěry Soudu

58 V projednávané věci je nesporné, že Formulář předložený žalobkyní OHIM obsahuje v rubrice „Důvody námitek“ prostý údaj „Nebezpečí záměny“ a že Odůvodnění,

vyhotovené v angličtině, nemohlo být námitkovým oddělením zohledněno. Otázka, zda námitkové oddělení mohlo za těchto okolností oprávněně přezkoumat meritum námitek, musí být posouzena s ohledem na čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94, který stanoví, že v řízení týkajícím se relativních důvodů zamítnutí se zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky, a na pravidlo 20 odst. 3 nařízení č. 2868/95 ve znění použitelném v rozhodné době, které blíže určuje, že nepodá-li přihlašovatel žádné připomínky, může OHIM rozhodnout o námitce na základě dostupných důkazů.

- 59 Soud přitom již rozhodl, že v řízení týkajícím se relativních důvodů pro zamítnutí je OHIM podle znění čl. 74 odst. 1 *in fine* při zkoumání skutečností omezen na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky. Tak musí odvolací senát, když rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí ukončujícímu námitkové řízení, založit své rozhodnutí pouze na relativních důvodech pro zamítnutí, kterých se dovolával dotýčný účastník, jakož i na souvisejících skutečnostech a důkazech předložených účastníky. Kritéria použití relativního důvodu pro zamítnutí nebo ostatních ustanovení uplatňovaných na podporu návrhů podaných účastníky jsou přirozeně součástí právních poznatků podléhajících přezkumu OHIM [viz rozsudek Soudu ze dne 1. února 2005, SPAG v. OHIM – Dann a Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Sb. rozh. s. II-287, bod 21 a uvedená judikatura].
- 60 Je tedy zaprvé namístež přezkoumat, zda se zkoumání námitkového oddělení omezilo na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky, a zadruhé, zda důkazy dostupné při tomto zkoumání postačovaly k odůvodnění jeho rozhodnutí částečně vyhovět námitkám.
- 61 Pokud jde zaprvé o přednesené žalobní důvody a návrhy, bylo již konstatováno (viz body 46 a 50 výše), že Formulář předložený žalobkyní před OHIM jasně uváděl, že

žalobkyně hodlala podat námitky proti dotčené přihlášce ochranné známky Společenství, a že za tím účelem uplatnila nebezpečí záměny. Námitkové oddělení tedy nepřekročilo ani návrh, ani důvody předložené žalobkyní; dodrželo tedy rámec sporu, jak byl vymezen žalobkyní.

62 Co se zadruhé týče otázky, zda důkazy byly dostatečné, Soud se domnívá, že rozhodnutí námitkového oddělení mohlo být oprávněně přijato na základě důkazů dostupných námitkovému oddělení v okamžiku jeho přijetí. Přezkum tohoto rozhodnutí totiž ukazuje, že všechny skutkové údaje, o které se námitkové oddělení opíralo, mu byly dostupné, aniž by musel použít Odůvodnění vyhotovené v angličtině, o kterém uvedené rozhodnutí výslovně konstatuje, že k němu nemohlo být přihlédnuto. Posouzení opodstatněnosti námitek, spočívající v přezkumu nebezpečí záměny mezi přihlašovanou ochrannou známkou a starší ochrannou známkou, je uvedeno na stranách 5 až 8 rozhodnutí.

63 Nejprve námitkové oddělení na základě srovnání dotčených výrobků konstatuje, že na výrobky, na které se vztahuje přihláška ochranné známky Společenství, náležející do tříd 29 a 31, se vztahuje rovněž starší ochranná známka, až na jednu výjimku, která se přesto týká výrobku velmi podobného výrobku, na který se vztahuje starší ochranná známka. Stejně tak má námitkové oddělení za to, že některé výrobky náležející do třídy 30 uvedené v přihlášce ochranné známky buď vykazují určitý stupeň podobnosti s výrobky, na které se vztahuje starší ochranná známka, nebo tvoří skupinu výrobků zahrnující takové výrobky, nebo jsou s nimi dokonce totožné. Pokud jde o ostatní výrobky náležející do třídy 30, námitkové oddělení konstatuje, že se liší od výrobků, na které se vztahuje starší ochranná známka.

64 Dále, co se týče srovnání sporných označení, provádí námitkové oddělení, s odkazem na judikaturu Soudního dvora v dané oblasti (rozsudek ze dne 11. listopadu 1997,

SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23), přezkum sluchových, vzhledových a pojmových podobností obou ochranných známek. Konstatuje zejména určitý stupeň fonetické podobnosti a vzhledovou podobnost obou ochranných známek, přičemž se současně domnívá, že pojmové srovnání označení není možné, neboť slovo „calvo“ má význam pouze ve španělštině (holohlavý), zatímco slovo „calavo“ je ve všech jazycích Společenství vnímáno jako fantazijní ochranná známka.

65 Námitkové oddělení v závěru shrnuje, že kolidující označení jsou vzhledově podobná, s nízkým stupněm sluchové podobnosti v rámci celkového posouzení, neboť rozlišení z hlediska pojmového je možné pouze pro španělského spotřebitele, a že existuje totožnost nebo podobnost mezi některými výrobky, pro které je zapsána starší ochranná známka, a výrobky označenými v přihlášce ochranné známky Společenství náležejícími do tříd 29, 30 a 31. Krom toho námitkové oddělení konstatuje, že dotčené výrobky jsou výrobky běžné spotřeby, při jejichž nákupu spotřebitel nevykazuje příliš vysokou pozornost. Na základě těchto zjištění se domnívá, že mezi dotčenými ochrannými známkami existuje, pokud jde o uvedené totožné nebo podobné výrobky, nebezpečí záměny, které zahrnuje nebezpečí asociace.

66 Je nutno konstatovat, že tento přezkum, jehož opodstatněnost není ostatně vedlejší účastnicí zpochybněna, spadá striktně do rámce toho, co bylo námitkové oddělení v návaznosti na návrh žalobkyně povinno zkoumat, a sice nebezpečí záměny. Tento přezkum se mohl uskutečnit na pouhém základě srovnání sporných označení a dotčených výrobků. Všechny informace týkající se těchto dvou kritérií byly přitom obsaženy v přihlášce ochranné známky, zápisu starší ochranné známky a ve Formuláři, aniž by bylo nutno použít Odůvodnění žalobkyně nebo jiné zdroje informací.

67 V tomto ohledu je namístě odlišit projednávanou věc od dvou věcí, ve kterých byly vydány výše uvedené rozsudky Starix a Galáxia, kterých se dovolával odvolací senát v napadeném rozhodnutí a vedlejší účastnice ve svém vyjádření k žalobě. Jak totiž vyplývá z bodu 64 rozsudku Starix, jakož i z bodu 38 rozsudku Galáxia, žalobkyně v těchto dvou věcech uplatňovaly před Soudem dobré jméno starší ochranné známky (čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94). I když žalobkyně v těchto dvou věcech zmínily dobré jméno svých ochranných známek v rámci řízení před OHIM, byla však tato poznámka učiněna mimochodem, v rámci argumentace zaměřené na čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, za účelem podložení existence nebezpečí záměny, aniž by byl uplatněn čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení (rozsudky Starix, bod 68, a Galáxia, bod 41), a ve věci, ve které byl vydán rozsudek Starix, aniž by byl předložen jakýkoliv důkaz o dobrém jménu (rozsudek Starix, bod 12). Za těchto okolností Soud odmítl výtku uplatněnou žalobkyněmi v těchto dvou věcech, podle které měl odvolací senát přezkoumat čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94, který uvedenými žalobkyněmi nebyl uplatněn. Oproti tomu v projednávané věci, jak bylo konstatováno výše, byl žalobní důvod vycházející z čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 nejen jasně uplatněn žalobkyní v řízení před OHIM, ale navíc měl OHIM k dispozici všechny skutkové údaje, aby mohl přezkoumat opodstatněnost tohoto žalobního důvodu.

68 Z výše uvedeného vyplývá, že námitkové oddělení nepřekročilo své pravomoci, když nezamítlo námitky žalobkyně jako neopodstatněné z důvodu chybějícího překladu Odůvodnění. Odvolací senát se tedy dopustil nesprávného právního posouzení, když zrušil rozhodnutí námitkového oddělení a zamítl námitky jako neopodstatněné.

69 Z toho vyplývá, že je namístě jediný žalobní důvod žalobkyně přijmout a konstatovat, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 42 odst. 3 a čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94 ve spojení s pravidlem 20 odst. 3 nařízení č. 2868/95.

K nákladům řízení

- 70 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a OHIM neměl ve věci úspěch, jelikož napadené rozhodnutí se zrušuje, je namístej posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní. Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice neměla ve věci úspěch, ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

Soud (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 8. listopadu 2004 (věc R 159/2004-1) se zrušuje.**
- 2) OHIM ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené žalobkyní.**

3) Vedlejší účastnice ponese vlastní náklady řízení.

Pirrung

Meij

Pelikánová

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. ledna 2007.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

J. Pirrung